

4. L´aberwrac´h - Camarinas

I L´aberwrac´h blev vi kvar i fyra dagar på grund av det trista vädret, regn, blåst och kyla. Det var faktiskt så kallt att vi behövde köra värmaren ganska mycket för att hålla skön temperatur inne i båten. Men vi hade det trots allt ganska bra även hamnen var något skvalpig. Vi hittade en alldeles nyöppnad mussel och ostron försäljning inne i byn. När Anna-Karin och jag stod där och beundrade läckerheterna och pratade kom innehavarinna fram och tilltalade oss på norska. Hon kom också mycket riktigt ursprungligen från Norge, men hade hittat kärleken i Frankrike och drev nu tillsammans med sin man en mussel och ostron odling. Det var ett lyckokast att vi hittat denna källa till havets delikatesser. Vi riktigt frossade i ostron och musslor. För ett kilo ostron betalade vi 25 kr. Jag har numer också övat upp tekniken att på rätt sätt öppna desamma vilket inte var det lättaste i början. Men efter instruktioner och förevisning gick det bara bättre och bättre.

En dag tog vi bussen in till Brest och tittade på staden. Ganska tråkigt ställe tyckte vi, kanske berodde det på det denna dag var extra kallt och regnigt. Anna-Karin hittade i alla fall en snygg randig tröja som passade till den nya västen hon köpt på Guernsey. Vi köpte också med oss lite vin och annat smått och gott att laga till hemma i Unicorn.

På det som såg ut att bli den femte dagen i L´aberwrac´h tog vi först en cykeltur på morgonen upp till grannbyn Landeda som hade en välsorterad supermarket. Där gjorde vi lite inköp för att fylla på förråden. Har jag nämnt hur glada vi är över att ha våra cyklar med oss? De har vi verkligen haft stor glädje och nytta av. De har rullat många mil och tagit oss på lite längre utflykter än vad som är möjligt att göra till fots, mycket nöjda är vi med dem. Det hände dock en liten olycka med Anna-Karins cykel när den stod på bryggan i L´aberwrac´h. Bryggan som var av den flytande typen gungade ganska mycket i den kraftiga blåsten. A-K´s cykel som stod parkerad bredvid båten välte och försvann över bryggkanten. Jag stod just och fällde upp min egen cykel när jag såg vad som hände. Jag hann reagera snabbt nog och fick tag i bakhjulet innan cykeln försvann i djupet. Efter dusch i sötvatten så var den helt OK igen och hade inte tagit någon skada.

Väl tillbaka tyckte våra holländska vänner i New Wave att det skulle nog kunna finnas en möjlighet att ta sig ut. Vinden var just för tillfället svag och blåsten skulle inte komma tillbaka förrän på eftermiddagen. Riktigt när det blir kan man ju aldrig veta, men vi tyckte att det var värt ett försök. Vi sjöstuvade snabbt för nu gällde det att komma iväg snabbt för att inte missa medströmmen genom Chenal Le Four. Det är passagen mellan Ushant och fastlandet. Vi hade 4 Nm ut till öppet vatten och ju längre ut vi kom dess då grövre byggde sjön upp. Det blåste fortfarande inte mer än 4-5 m/s, men dyningen efter blåsten de sista dagarna var enorm. Vattnet sprutade i enorma kaskader mot de spektakulära klippformationer som är typiskt för den Bretagnska kusten, vilket skådespel. Vinden började sakta att komma men ännu var vi inte ute så långt att vi kunde sträcka genom Chenal Le Four så motorn fick arbeta på en timme till. Lagom till passage av fyren Le Four tog vinden i med 10-12 m/s men då hissade vi segel och kunde nu sträcka genom passagen, med hjälp av strömmen åkte vi med 9-10 knop över grund.

Enligt guide boken betecknas fyren Le Four som en klass 5 fyr av den personal som arbetar med fyrunderhåll det betyder som det står "worse then hell". Detta för att det aldrig är lugnt här ute utan ständigt hissar med grov dyning antingen det blåser eller ej. Efter 1 timme på bidevind kunde vi slacka på skoten och segla i en härlig halvvind in mot Camaret Sur Mer.

Nu stod vi inför beslutet hur den vidare färdvägen skulle se ut. Antingen fortsätta längs franska kusten eller direkt över Biscaya mot La Coruna i Spanien. Fortsätta längs kusten är ju trevligt med många strandhugg, men distansen blir avsevärt längre och vi längtade intensivt efter att nå varmare farvatten. Efter en koll av vädret för de närmsta dagarna visade det sig att ett litet fönster öppnat sig som skulle göra det möjligt att starta en segling över Biscaya redan nästa morgon. Vi beslöt att göra ny koll nästa morgon och då bestämma oss. Det var fortfarande bra prognos, NW 4-5 B (inte m/s) som skulle hålla i sig 2-3 dygn framåt. Vi tankade vatten och diesel och Anna-Karin gjorde en sista inköpsrunda för lite färskt bröd. Tyvärr hann vi inte se mycket av Camaret, som verkade vara trevligt, men rätt vind för Biscaya får man inte missa.

Vid 11 tiden lossade vi förtöjningarna och lämnade Frankrike. Vi skulle bara ut och runda fyren innan vi kunde falla av mot La Coruna. På översiktskortet ser det ut som det bara är runt hörnet med det innebar 30 Nm på dikt bidevind vilket ändå tar några timmar. Fyren vi skulle ut och passera var ingen mindre än Ar-Men. Alla ni som brukar springa på båtmässorna har säkert sett de planscher med häftiga motiv av fyrar som sköljs över högt ovanför lanterninen som där brukar finnas till försäljning. De bilderna är ofta tagna ute vid Ar-Men.

Efter ca. 6 timmar kunde vi äntligen slaka på skoten och falla av. Det blåste 10-13 m/s och vi hade vinden in strax akter om tvärs, vilken segling. Vi gjorde stadigt 7, 5 knop, och det direkt mot målet. Till kvällen tog vi in ett rev i storen och rullade in par varv på genuan. Det påverkade farten obetydligt men gången blev lite lugnare.

Snart blev det mörkt, och då blev det ordentligt mörkt. Det var molnigt väder och varken måne eller stjärnor syntes till. Det blev totalt kolmörkt, inga ljusa sommarnätter här inte. Då känns det tryggt att kunna slå på radarn och se vad som händer runt om oss. Det var inte mycket. Ödsligare hav har vi nog aldrig seglat på. Inte en båt så långt radarn kunde se.

Vi seglar med 3-timmars vakter men oftast får A-K sova någon timme extra då hon tycks behöva mer sömn, hmm !

När vi seglar så här går det åt ganska mycket ström, autopiloten är alltid igång och drar en del, radarn drar ganska mycket, 3-färgs lanternorna på 25 W, kyl, navigationsinstrument, VHF-radio men vi har lösningen. Vår nya släpgenerator ger oss alla de ampere vi behöver. Den är fantastisk, vi märker överhuvudtaget ingen skillnad på farten när den används, och vi kan slösa med ström hur mycket vi vill.

Tills vi kommer ut över kontinentaltröskeln är sjön väldigt stökig och vi upplever att det rullar ganska mycket. Det blir bättre när den är passerad ca. 70 Nm ut.

När halva distansen är avverkad är det roliga slut, men det kunde vara värre, vad som händer är att vinden tar slut. De nästa 24 timmarna har vi 0,5-1 m/s. Det betyder motorgång. Vi vågar inte ligga still och vänta på vind eftersom det senare är sagt SW-lig vind d.v.s. rakt emot.

Även dyningen blir mindre och mindre och till slut ligger havet i det närmaste helt spegelblankt.

Det enda som händer är att vi mitt ute på Biscaya möter en segelbåt som går på nordlig kurs. Döm om vår förvåning när vi ser att den har svensk flagg. Den andra båten ser vår svenska flagg och ropar upp oss på radion. Vi samtalar en stund, de är på väg från La Coruna mot Frankrike och sedan mot Sverige. Förutom detta möte var havet nästan totalt öde under vår överfart.

När vi har 70 Nm kvar till La Coruna stänger vi av motorn och hoppar i och badar en stund, ganska kyligt är det i vattnet. Vi seglar några timmar på den svaga vind som nu kommit, men den dör ut och vi får starta motorn igen.

Klockan hinner bli 02.00 på natten innan vi rundar piren i La Coruna och vi är framme. Vi hittar en gästboj och kryper till kojs efter en mycket lyckad översegling, ja förutom att det blev lite mycket motorgång.

Tyvänn visat sig inte La Coruna från sin bästa sida det är kallt och regnigt nästa dag. För spanska förhållanden rena vintern, inte mer än 15 grader. Vi hade hoppats på minst 10 till. Efter 2 dagar har vi därför tröttnat och drar vidare åt söder. Vi har en fin segling 45 Nm till Camarinas där vi nu ligger på svaj strax utanför marinan. Vädret är nu bättre och det har blivit varmare. Jollen är uppumpad och vi skall ro iland och se oss omkring.

Nu kommer vi att fortsätta i lugn takt längs kusten och göra stranhugg där vi tycker det är fint.

Hej då till nästa gång !
Håkan o Anna-Karin